Radio-Sähköttäjä

2 HUHTIKUU • 1956

Jäsenmaksujen suorittamisesta

Vuosikokouksen päätettyä, että jäsenmaksut voidaan suorittaa tänä vuonna ilman lisämaksua kahdessa erässä siten, että I erä maksetaan huhtikuun 1 päivään (yleislakon takia siirrettiin tämä määräpäivä yhdellä kuukaudella eli toukokuun 1 päivään saakka) ja II erä kesäkuun 1 päivään mennessä, on liitto painattanut uusia kolmiosaisia tilillepanokortteja, jotka on lähetetty jäsenille huhtikuun 3 päivänä. Jäsenille jäävään korttiosaan on varattu paikka I ja II erän postikuittausta varten ja siihen on myös merkitty jäsenmaksujen suuruus. Sekä I että II erän maksamista varten oleviin kortin osiin ei ole valmiiksi merkitty maksettavan summan suuruutta eikä myöskään maksajan nimeä ja osoitetta, joten nämä tiedot on asianomaisten itsensä kirjoitettava korttiin ennen maksun suorittamista.

Nyt ovat useat jäsenet, maksaessaan jäsenmaksunsa, jättäneet kirjoittamatta nimensä ja osoitteensa kortin vasemmalla puolella olevaan, liitolle tulevaan kuponkiin. Tällaisen kupongin saatuaan ei liitto voi tietää kuka sen on lähettänyt, joten ne on pitänyt palauttaa postisiirtokonttoriin tarkistusta varten.

Ettei tällaista ylimääräistä ja turhaa viivytystä aiheuttavaa työtä tarvitsisi tehdä, pyydämme jäseniä huolellisesti täyttämään tilillepanokortin siinä olevien ohjeiden mukaisesti niin, että maksajan nimi ja osoite tulevat kirjoitetuksi myös liitolle tulevaan kuponkiin.

Jäsenmaksun voi tietenkin suorittaa kokonaan yhdelläkin kertaa, kuten useimmat tähän mennessä maksunsa suorittaneet ovat tehneetkin. Tällöin ei kuitenkaan tarvitse täyttää molempia kortteja, vaan riittää tarkoitukseen yksinomaan I erän maksamista varten oleva kortti, johon tässä tapauksessa merkitään koko jäsenmaksun määrä.

Tässä yhteydessä esitämme vielä vakavan vetoomuksen kaikille niille jäsenille, jotka eivät vielä ole suorittaneet jäsenmaksujaan, että he täyttäisivät velvollisuutensa tässä suhteessa ja suorittaisivat kaikki vielä maksamatta olevat jäsenmaksunsa viimeistään kesäkuun 1 päivään mennessä. *Hallitus*

---

h/a KOTKA JA t/a MONSUN MYYTY

Henry Nielsen Ab on myynyt omistamansa h/a Kotkan (9.120 ton. k. p.) englantilaiselle toiminimelle ja t/a Monsunin (13.735 ton. k.p.) belgialaiselle ostajalle.

Aluksilla palvelevien palkkalisä

Yleislakon lopettamiseksi antoi valtioneuvosto 18. 3. 1956 välitysehdotuksen, jonka työmarkkinakeskusjärjestöt hyväksyivät. Välitusehdotus sisälsi mm palkkatason tarkistuksen erillisen palkkalisän muodossa maissa tapahtuneesta hintojen noususta johtuen.

Maaliskuun 27 päivänä neuvoteltiin laivanvarustajayhdistysten ja merenkulkijajärjestöjen välillä välitysehdotuksessa ehdotetun tarkistuksen soveltamisesta merenkulkijain palkkoihin ja huomioon ottaen luontoisedut, sovittiin yksityiskohtaisesti seuraavaa:

Huhtikuun 1 päivästä 1956 lukien saavat

a) jungmannit, messipojat, salonkipojat ja keittiöapulaiset (miehet), joilla on alle 12 kuukauden meripalvelus sekä oppilaat 1000: — markan palkkalisän kuukaudessa,
b) kaikki muut aluksella palvelevat 2000: - markan palkkalisän kuukaudessa.

Mainitut palkkalisät ovat täysin erillisiä lisiä *eikä* niitä ole lisättävä peruspalkkaan ikälisiä, ylityö- ja pyhätyökorvauksia ym laskettaessa.

Palkkalisät maksetaan paitsi siltä ajalta, jonka merimies on laivapalveluksessa, myöskin silloin, kun merimies on oikeutettu lomaan ja silloin kun merimies nauttii lainmukaista sairausajan palkkaa.

KESÄLOMASIJAISET, HUOM!

Eritoten touko—heinäkuun aikana odotetaan ilmenevän suurta radiosähköttäjätarvetta laivoilla. Kesälomasijaisiksi aikovia pyydetään kiireesti ottamaan yhteyttä liittoon.

VALTIOVARAINMINISTERIÖ

Helsingissä, 14 p:nä maaliskuuta 1956.
N:o 1920. Verolautakunnille.

Asia: *Meripalveluksessa olevien henkilöiden luontoisetujen raha-arvot.*

Valtiovarainministeriön saamien tietojen mukaan poikkeavat ne määrät, mihin meripalveluksessa olevien henkilöiden luontoisedut on verotuksessa arvioitu, eri veropiireissä suuresti toisistaan. Tähän nähden ja yhdenmukaisen verotuksen aikaansaamiseksi p.o. luontoisetujen osalta valtiovarainministeriö ilmoittaa, että ne kohtuulliset määrät, joihin meripalveluksessa olevien henkilöiden luontoisedut olisi vuodelta 1955 toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa arvioitava, ovat ministeriön käsityksen mukaan seuraavat:

Luontoisedun raha-arvo kuukaudelta	Perheellinen:	Perheetön:
Päällikkö, konepäällikkö, perämiehet, konemestarit, talousosaston esimies ja radiosähköttäjä	4.800: —	6.000: —
Muut kuin edellämainitut aluksella palvelevat henkilöt	3.600: —	4.500: —

Tiedoksi:
Verotarkastajat
Tarkastuslautakunnat
Korkein hallinto-oikeus
Valtion tilintarkastajat
Ministeriön esittelijät

Ministeri *A. Simonen*
Hallitusneuvos *Pauli Palomäki*

30. 4. 1956

Radiosähköttäjä

N:o 2. 1956 *Kansainvälisten radiosähköttäjien äänenkannattaja*
Huhtikuu *Julkaisija: Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y., Hki*
7. vuosikerta *Pää- ja vastaava toimittaja B. A. Sinkkonen*

MERIMIESELÄKELAKI

Merimieseläkekomitean puheenjohtaja, sosiaaliministeriön vakuutusosaston päällikkö, fil. tri T. Pentikäinen on antanut käytettäväksemme seuraavan merimieseläkelakia koskevan selostuksen.

Eduskunta on hiljattain hyväksynyt merimieseläkelain, jonka perusteella astuu voimaan ulkomaanliikenteen merenkulkijoita koskeva vanhuus- ja työkyvyttömyysvakuutus. Seuraavassa esitetään selostus sen pääkohdista. Niitä varten, jotka haluavat syventyä lain yksityiskohtiin, on selostukseen liitetty viittaukset lain asianomaisiin pykäliin.

1. Keitä laki koskee?

Vakuutukseen kuuluminen on pakollista ja se käsittää (1 §) merimiestoimessa (sekä miehistö- että päällystöasemassa olevat,) jotka palvelevat suomalaisissa:

1. ulkomaanliikenteen kauppa-aluksissa,
2. merellä ansiotarkoituksessa toimivissa pelastuslaivoissa,
3. kalastusaluksissa, joiden toiminta-alue ulottuu Itämeren ulkopuolelle, ja
4. muissa jäänsärkijöissä kuin satamajäänsärkijöissä.

Kuitenkin ne henkilöt, jotka ovat oikeutettuja valtion virkamieseläkkeisiin, jäävät vakuutuksen ulkopuolelle. Tämä säännös koskee lähinnä jäänsärkijöiden päällystöä. Niitä (esim. jäänsärkijäin miehistöön kuuluvia), jotka kuuluvat valtion työntekijäin eläkesäännösten alaisuuteen laki sen sijaan koskee (27 § 3 mom.) kuitenkin erinäisin erikoissäännöksin niitä tapauksia silmällä pitäen, joissa maksetaan eläkettä myös suoraan valtiolta.

Niitä, jotka jo ennen lain voimaantuloa ovat jättäneet meripalveluksen, koskee laki taannehtivasti vain, jos palveluksesta eroamisesta ei lain voimaantullessa ole kulunut kolmea vuotta ja lisäksi edellyttäen, että he palveluksensa pituuden ym. seikkojen suhteen muuten täyttävät ne seuraavassa selostettavat ehdot, jotka eläkkeen saannista ovat voimassa (68 §).

Ne, jotka ovat tulleet merimiesammattiin vasta 50 vuotta täytettyään, jäävät vakuutuksen ulkopuolelle, koska he eivät enää maksuillaan ehdi ansaita mitään mainitsemisen arvoista eläkettä ja koska ei ole liioin katsottu kohtuulliseksi maksattaa heidän eläkkeitään muilla. Käytännöllisistä syistä hekin kuitenkin joutuvat suorittamaan vakuutusmaksun, mutta saavat sen palveluksesta erottuaan korkoineen takaisin (19 §).

2. Milloin vanhuuseläkkeen voi saada?

Pääsääntö on se, että miehistön vanhuuseläkeikä on 60 vuotta ja päällystön 65 vuotta. Kuitenkin niillä, joilla on paljon palvelusta, on mahdollisuus saada eläke jo jonkin verran aikaisemminkin allaolevan taulukon mukaisesti (14 §).

MIEHISTÖ

Ikä	59 v.	58 v.	57 v.	56 v.	55 v.
Maksukuukausien vähimmäismäärä	252	264	276	288	300

PÄÄLLYSTÖ

Ikä	64 v.	63 v.	62 v.	61 v.	60 v.
Maksukuukausien vähimmäismäärä	312	324	336	348	360

Taulukossa mainitut maksukuukaudet tarkoittavat sellaisia kuukausia, joilta on suoritettu vakuutusmaksu, ts. palvelusta merimieseläkelain voimaan tultua. Vaikkei ennen lain voimaan tuloa olekaan suoritettu mitään vakuutusmaksuja , on kuitenkin katsottu kohtuulliseksi, että tämäkin aika saadaan ottaa huomioon siten, että se muunnetaan maksukuukausiksi laskemalla kaksi maksukuukautta kolmea purjehduskuukautta kohden (66 §) edellyttäen, että purjehdusajassa ei ole tapahtunut sellaisia keskeytyksiä, joita selostetaan myöhemmin 6. kohdassa (65 §). Jos siis esim. miehistöön kuuluvalla vakuutetulla on 360 purjehduskuukautta (siis palvelusta ennen merimieseläkelain voimaan tuloa) sekä lisäksi 18 maksukuukautta (palvelusta merimieseläkelain voimassa ollessa) on hänen maksukuukausiensa muunnettu lukumäärä $= {}_2/_3 \times 360 + 18 = 240 + 18 = 258$, jolloin hän siis taulukon mukaan voi saada eläkkeen 59 vuoden iässä.

3. Milloin työkyvyttömyyseläkkeen voi saada?

Työkyvyttömyyseläkkeen saamisen ehdot ovat seuraavat (15 §):

1. Vähintään 33 %:n työkyvyttömyys laskettuna ansiomahdollisuuksien vähenemisen mukaan (siis ns. sosiaalisen työkyvyttömyyden määritelmä lääketieteellisen määritelmän asemesta).
2. Työkyvyttömyyteen johtanut sairaus, vika tai vamma on saatu vakuutuksessa oloaikana tai

sitä ennen meripalvelustyösuhteen voimassaoloaikana.

3. Työkyvyttömyys on pysyvä tai jos sitä ei voida pitää pysyvänä, se on kestänyt yhtäjaksoisesti vähintään 6 kuukautta. Viimeksi mainittuun ryhmään kuuluvat esim. keuhkotautitapaukset, joissa nykyisin paranemismahdollisuudet ovat usein niin hyvät, ettei työkyvyttömyyttä voida pitää pysyvänä, vaikka sairaus saattaa kestääkin vuosikausia. Tällöin alkaa oikeus eläkkeeseen 6 kuukauden kuluttua sairastumisesta lukien. Tässä suhteessa työkyvyttömyyden määritelmä poikkeaa mm. kansaneläkelain vastaavasta määritelmästä, jossa vain pysyvät tapaukset otetaan huomioon.

Jos työkyvyttömyysaste on 33—66 %:n välillä, maksetaan puolet täydestä työkyvyttömyyseläkkeestä ja jos työkyvyttömyys on mainittua suurempi, maksetaan täysi eläke (16 § 2 mom.).

4. Eläkkeen suuruus.

Eläke lasketaan prosentteina siitä palkasta, jonka vakuutettu on viimeisten 50 kuukauden aikana ansainnut (16 §). Sanottu eläkeprosentti on riippuvainen siitä ajasta, jolta vakuutettu on suorittanut vakuutusmaksuja siten, että kultakin maksukuukaudelta eläke on 1/6 % eli 2 % vuodelta, enintään kuitenkin 50 %. Vanhimpien ikäluokkien eläkkeiden parantamiseksi on näille suotu lisäksi oikeus laskea hyväksi myös ennen lain voimaantuloa tapahtunut palvelus siten, että kultakin purjehduskaudelta annetaan 1/18 % (67 §). Jos siis vakuutetulla on purjehdusaikaa ennen lain voimaantuloa esim. 360 kuukautta ja lain voimaantulon jälkeen 18 kuukautta, on hänen eläkeprosenttinsa = $1/18 \times 360 + 1/6 \times 18 = 20 + 3 = 23$ %. Jos ao. vakuutetun keskipalkka on esim. 300 000 mk/v., on siis eläke 23 % tästä määrästä eli 69 000 mk/v.

Jos vakuutettu, vaikka hänellä olisikin oikeus vanhuuseläkkeeseen, kuitenkin vielä jatkaa palvelustaan, siirtyy eläkkeen alkaminen ja häneltä peritään edelleen vakuutusmaksuja, mutta hyvitykseksi hänen eläkkeensä määrää korotetaan sitten, kun sitä ryhdytään hänen palveluksesta erottuaan maksamaan, 1 %:lla jokaiselta näin kertyvältä uudelta maksukuukaudelta (22 §). Jos esim. edellisessä esimerkissä mainittu vakuutettu olisi vielä 2 vuotta palveluksessa, korotetaan hänen eläkettään 24 %:lla, jolloin saadaan siis $69\,000 + 0.24 \times 69\,000 = 69\,000 + 16\,560 = 85\,560$ mk/v.

Jos työkyvyttömyyseläke laskettaisiin edellä mainitulla tavalla ottaen huomicon vain jo tapahtunut palvelus, jäisi se nuorena työkyvyttömäksi tuleville usein kovin pieneksi eikä antaisi sitä sosiaalista turvaa, johon työkyvyttömyyseläkkeellä pyritään. Tämä epäkohta on korjattu siten, että työkyvyttömyyseläkkeen saaja saa lukea hyväkseen myöskin sen palveluksen, joka hänelle olisi tullut, jos hän olisi säilynyt työkykyisenä ja palvellut eläkeikäänsä saakka. Tällöin lasketaan kultakin vuodelta 8 kuukautta, mikä on se aika, jonka merenkulkijat tilastojen mukaan keskimäärin ovat vuotta kohden palveluksessa (16 §).

Jos eläkkeensaaja saa korvausta myös pakollisen tapaturmavakuutuksen tai liikennevakuutuksen perusteella, saa hän merimieseläkettä saman työkyvyttömyyssyyn takia vain siinä tapauksessa, että merimieseläke on suurempi ja tällöinkin vain sanottujen eläkkeiden erotuksen (27 § 1 mom.).

Kansaneläke, mikäli vakuutettu saa sitä samanaikaisesti merimieseläkkeen kanssa, sen sijaan vaikuttaa merimieseläkkeeseen vasta siinä tapauksessa, että molempien eläkkeiden summa ylittää 60 % yllämainitusta vakuutetun palkasta (27 § 2 mom.). Tällöin alennetaan merimieseläkettä niin, että jäädään sanottuun 60 %:n rajaan. Kun kuitenkin sanottu 60 %:n raja on pienemmissä palkkaluokissa kovin alhainen, korotetaan se aina 120 000 markkaan, jos se muuten jäisi alle. Tämä lainkohta näyttää antaneen eräissä tapauksissa aiheen väärinkäsitykseen. On luultu, ettei vakuutettu koskaan voisi saada 120 000 markkaa suurempaa eläkettä, mikä edellä sanotun mukaan ei siis pidä paikkaansa, koska 60 %:n rajaa aina sovelletaan ensisijaisesti niissä tapauksissa, joissa se antaa 120 000 markkaa suuremman arvon. Toisaalta näyttää myös esiintyneen sellaista käsitystä, että jokainen vakuutettu saisi vähentää 120 000 markkaa vuodessa. Tästäkään ei ole kysymys, vaan eläke lasketaan aina edellä mainitulla tavalla maksu- ja purjehduskuukausien avulla ja vain siinä tapauksessa, että se yhdessä kansaneläkkeen kanssa ylittää mainitun 60 %:n rajan kuitenkin vähintään 120 000 markkaa, alennetaan eläkkeitä tälle rajalle. Kun eläkkeet aluksi ovat nuorimpien ikäluokkien työkyvyttömyyseläkkeitä lukuunottamatta, melko pieniä, tulee mainittu 60 %:n sääntö käytännössä alkuaikoina varsin harvoin kysymykseen, ts. kansaneläke ei yleensä vaikuta merimieseläkkeeseen.

5. Vakuutusmaksut.

Vakuutusmaksuna peritään heti lain voimaantulosta alkaen 4 % kaikkien vakuutettujen palkasta (3 §). Työnantajan velvollisuutena on pidättää sanottu erä palkanmaksun yhteydessä ja tilittää se merimieseläkekassalle (5 §). Samalla työnantaja omasta puolestaan suorittaa yhtä suuren osuuden. Eläkkeiden rahoitukseen osallistuu lisäksi valtio maksaen niin ikään kolmanneksen eläketurvasta.

Kun merenkulkijain palkkaan kuuluu joukko erikoislisiä, tarvitaan yksityiskohtaiset määräykset siitä, mitkä niistä otetaan huomioon palkanpidätyksen yhteydessä. Tästä määrätään asetuksella, jota tätä kirjoitettaessa ei kuitenkaan vielä ole annettu, mutta jossa on suunniteltu määrättäväksi maksujen ja samalla eläkkeiden perustana olevaksi palkaksi peruspalkka ja ikälisät. Lisäksi otettaneen huomioon matkustajia palvelevan henkilökunnan laivanvarustajilta saamat vuoderahat ja tarjoilupalkkiot.

Kun vakuutusmaksutulo alkuaikoina, jolloin eläkkeensaajien lukumäärä ei vielä ole ehtinyt kasvaa suureksi, on suurempi kuin kassan menot, säästyy siitä aluksi osa rahastoitavaksi. Rahaston varat on tarkoitus sijoittaa merenkulun hyväksi, jotta näin voitaisiin edistää uusien työtilaisuuksien luomista ja turvata merenkulkualan työllisyyttä (56 §).

6. Merimiestoimesta eroavien oikeudet.

Sellaiset merenkulkijat, jotka jättävät merimiestoimen siirtyäkseen muihin ammatteihin ennen eläkeikää tai työkyvyttömäksi tuloa, eivät menetä

oikeuttaan suorittamiinsa maksuihin, vaan ne jäävät heidän tililleen talletettuina eläkekassaan ns. vapaakirjana (17 §). Vapaakirjan perusteella heillä on aikanaan tullessaan eläkeikään tai sitä ennen työkyvyttömiksi, oikeus niin suuteen eläkkeeseen, kuin mihin mainitut maksut koron muodostumisen ja muut tekijät vakuutusmatemaattisesti laskien riittävät. Jos kuitenkin vapaakirja jää arvoltaan aivan vähäiseksi, maksetaan sen arvo, joka on suunnilleen sama kuin suoritettujen vakuutusmaksujen määrä, eroavalle vakuutetulle.

Suurena vaikeutena vakuutusta suunniteltaessa on ollut sen toteaminen, milloin vakuutettu, joka poistuu meripalveluksesta on katsottava eronneeksi. Tunnettuahan on, että monet merenkulkijat jättäytyvät aika ajoin joksikin aikaa maihin palatakseen sittemmin uudelleen merelle. Pelkkää työsuhteen katkeamista ei näin ollen ole sopivaa pitää vakuutuksen lakkaamisena. Asiaa harkittuaan lakiehdotuksen valmistellut komitea katsoi tarkoituksenmukaisimmaksi menettelyksi sen, että vakuutus jatkuu tällaisen tilapäisen keskeytyksen päätyttyäkin. Vasta siinä tapauksessa, että vakuutettu on ollut 3 vuotta yhdenjaksoisesti poissa meriltä, katsotaan hänen luopuneen ammatistaan, jolloin hänet poistetaan vakinaisesta vakuutuksesta ja hänelle annetaan edellä mainittu vapaakirja tai sitä vastaava kertasuoritus. Jos kuitenkin keskeytys on johtunut pääasiallisesti ammattikoulutuksen hankkimisesta tai terveydellisistä syistä, voidaan kassan hallituksen harkinnan mukaan 3 vuotta pitempikin keskeytys sallia, ilman että vakuutus edellä mainitulla tavalla katkeaisi (13 §). Tällä seikalla on asianomaisen kannalta sikäli huomattava merkitys, että vapaakirjaeläkkeisiin eivät työnantaja eikä valtio osallistu, minkä vuoksi ne yleensä jäävät varsinaisia eläkkeitä melkoisestikin pienemmiksi.

Vastaavat palveluksen yhdenjaksoisuutta koskevat säännökset koskevat myös ennen lain voimaantuloa tapahtunutta palvelusta. Kuitenkaan ei sota-aikana tapahtuneita keskeytyksiä oteta huomioon (65 §).

7. Hallinto.

Eläkevakuutusta hoitaa tarkoitusta varten perustettava itsenäinen vakuutuslaitos, merimieseläkekassa, joka kokoaa vakuutusmaksut, myöntää ja maksaa eläkkeet ja hoitaa muut hallintotoimet.

Eläkekassan korkeimpana hallintoelimenä on valtuuskunta, johon kuuluu 6 laivanvarustajien edustajaa, 3 Merimies-Unionin, 1 Laivanpäällystöliiton, 1 Konemestariliiton ja 1 Radiosähköttäjäliiton edustaja sekä 3 valtion edustajaa (43 §). Eläkkeiden myöntämiset ja muut juoksevat asiat hoitaa hallitus, johon kuuluu 2 laivanvarustajien edustaja, 1 Merimies-Unionin edustaja sekä 1 päällystön edustaja ja puheenjohtajana sosiaaliministeriön edustaja (36 §).

Mainittakoon vielä, että hallituksen eläkeasioita koskevasta päätöksestä voidaan valittaa vakuutusoikeuteen (59 §).

8. Loppuhuomautuksia.

Yleisarvostelmana lain valmistelun suorittaneen komitean puheenjohtajana haluaisin todeta, että nyt voimaan tuleva eläkevakuutus merkitsee merimiestoimeen omistautuneiden sosiaalisen aseman erittäin huomattavaa parantumista. Silti on myönnettävä, että se kuitenkin on monessa suhteessa niukka ja puutteellinenkin. Pahimpia epäkohtia on kieltämättä perhe-eläkevakuutuksen puuttuminen. Niin ikään vanhimmille ikäluokille tulevat eläkkeet jäävät melko vaatimattomiksi. Syynä siihen, ettei komitea kuitenkaan näitä epäkohtia ehdotuksessaan katsonut voivansa korjata, johtuu siitä, että näin niukastakin vakuutuksesta aiheutuvat kustannukset näyttivät nousevan jo varsin korkeiksi, edellyttäen 12 %:n vakuutusmaksua. Erityisesti vanhimpien ikäluokkien asemaa ajateltaessa on muistettava, että he joka tapauksessa saavat lukea hyväkseen, vaikkakin vähennetyn asteikon mukaan, sellaistakin purjehdusaikaa, jolta he eivät ole mitään vakuutusmaksuja suorittaneet, jolloin he joka tapauksessa nytkin tulevat saamaan moninkertaisesti sen eläkkeen, minkä he ovat itse maksuillaan kustantaneet, vieläpä kaikkein vanhimmat saavat eläkkeen tekemättä sen hyväksi henkilökohtaisesti mitään uhrauksia. Jos tämän ryhmän etuja olisi huomattavasti lisätty, olisi siitä johtuva rasitus kohdannut nuorempaa merimiespolvea, eikä tähän haluttu mennä suuremmassa määrin kuin mitä edellä on selostettu.

Sen jälkeen, kun eläkekassan toiminnasta on saatu kokemuksia ja luotettavat tilastotiedot vakuutuksen edellyttämistä tuloista ja menoista on ehditty saada kokoon, on mahdollista suorittaa laskelmat uudelleen tarkemmin, kuin mitä ennakolta voitiin tehdä. Tällöin voidaan ottaa esille kysymys nyt varovaisesti alkavan vakuutusjärjestelmän parantamisesta sikäli kuin nykyiset rahoituslähteet näyttävät sen tekevän mahdolliseksi tai mikäli ilmenee mahdollisuuksia lisärahoituksen saamiseen. Joka tapauksessa on todettava, että vakuutus nykyisessä muodossaankin merkitsee erittäin huomattavaa parannusta vanhojen ja työkyvyttömien merimiesten asemaan varsinkin kun ottaa huomioon, että merimieseläketurvaa useimmissa tapauksissa vielä täydentää parhaillaan eduskunnan käsiteltävänä oleva ja varmasti huomattavasti nykyisestään tehostuva kansaneläke.

Merimieseläkelaki tulee voimaan 1.6.1956 lukien

Merimieseläkekassa

(*Ohjeita kauppa-, pelastus- ja kalastusalusten päälliköille merimieseläkelain mukaisten palkanpidätysten toimittamista varten.*)

I. Yleistä

Merimieseläkelain astuessa voimaan kesäkuun 1 päivänä 1956 on sanotusta päivästä lähtien pidätettävä merimiestoimessa olevan henkilön palkasta merimieseläkekassalle suoritettava vakuutusmaksu.

II. Alukset, joissa pidätykset toimitetaan

Pidätys toimitetaan seuraavissa suomalaisissa aluksissa:

1) Ulkomaanliikenteeseen käytettävässä kauppa- (ja matkustaja-)aluksessa;
2) Merellä ansiotarkoituksessa toimivassa pelastusaluksessa; sekä

3) Merellä ansiotarkoituksessa toimivassa kalastusaluksessa, mikäli aluksen toiminta-alue ulottuu Itämeren ulkopuolelle.

III. Pidätyksen toimittaminen.

Pidätys toimitetaan jokaiselta aluksessa merimiestoimessa olevalta henkilöltä. Aluksessa saattaa kuitenkin olla henkilöitä, jotka eivät ole merimiestoimessa. Tällaisia ovat esim. päällystön perheenjäsenet, superkargo, muusikerit, lääkäri, korjausta ja tarkastusta varten tilapäisesti mukaan otetut henkilöt, kalastava henkilökunta yms. Näiltä ei siis pidätystä toimiteta, vaikka heidät olisikin merkitty miehistöluetteloon.

Merimiestoimessa olevan palkka tulee pidätyksen alaiseksi kesäkuun 1 päivänä 1956. Pidätys toimitetaan ensi kerran ensimmäisessä kesäkuun 1 päivän 1956 jälkeen tapahtuvassa palkkatilityksessä.

IV. Pidätyksen suuruus ja peruste.

Pidätettävän vakuutusmaksun suuruus on 4 % palkasta. Palkalla tarkoitetaan merimiestoimen perusteella rahassa ansaittua peruspalkkaa (joka on yleensä sama kuin tariffipalkka) sekä ikälisiä. Matkustajien palvelua varten aluksella olevan siivooja- ja tarjoiluhenkilökunnan palkkaa laskettaessa otetaan peruspalkan ja ikälisien lisäksi huomioon vuoderaha ja tarjoilupalkkio, mikäli laivanvarustaja ne suorittaa. Vuosiloman ajalta maksettu palkka otetaan huomioon vain siltä osin, kuin se vastaa peruspalkkaa ja ikälisiä. Näin ollen jätetään pidätyksen suuruutta laskettaessa huomioon ottamatta kaikki muut merimiestoimessa olevan palkkaedut, kuten luontoisedut, ylityökorvaukset, valtamerilisät yms.

Esimerkki: Messipoika A on ansainnut peruspalkkana 10.450 markkaa ja ikälisinä 1.045 markkaa. Pidätyksen perustana on tällöin 10.450 + 1.045 = 11.495 markkaa, josta määrästä pidätetään 4 % eli 460 markkaa. (Kts. lopussa olevia pidätystaulukoita.)

V. Pidätysten tilittäminen.

Aluksen päällikön on kuukausittain toimitettava tilitys pidättämistään määristä laivan varustajalle, joka tilittää varat edelleen merimieseläkekassalle yhdessä oman vakuutusmaksusuorituksensa kanssa.

VI. Pidätystaulukot

Pidätystaulukkoja käytettäessä on otettava huomioon seuraavaa:

1) Jos palkkamäärä, josta pidätys toimitetaan, on alle 1000 markkaa, saadaan pidätettävä määrä suoraan taulukosta B.

Esimerkki: Jos palkkamäärä on 678 markkaa, on pidätys 27 markkaa; 678 markkaa kuuluu näet ryhmään 663—687, miltä ryhmältä pidätys on tasoitettu 27 markaksi.

2) Palkkamäärä on alle 100.000 markkaa, mutta kuitenkin vähintäin 1.000 markkaa.

a) Mikäli palkkamäärä on tasaisissa tuhansissa markoissa, saadaan pidätettävä määrä suoraan taulukosta A.

Esimerkki: Pidätys 38.000 markan palkasta on 1.520 markkaa.

b) Jos palkkamäärä ei ole tasaisissa tuhansissa markoissa, saadaan pidätys lasketuksi taulukoista A ja B siten, että palkkamäärän tuhansien markkojen osalta tulevaan pidätykseen, joka saadaan taulukosta A, lisätään taulukosta B saatava palkkamäärän tuhat markkaa pienemmälle osalle kuuluva pidätys.

Esimerkki: On laskettava pidätys 52.973 markan palkasta.

Pidätys	52.000	markasta	taulukon A	mukaan on	2.080 markkaa
»	973	»	» B	» on	39 »
	52.973	markasta pidätetään	yhteensä		2.119 markkaa

3) Palkkamäärä on 100.000 markkaa tai sitä suurempi. Pidätys saadaan määrätyksi siten, että palkkamäärän satojentuhansien markkojen osalta tulevaan pidätykseen, mikä kultakin sadaltatuhannelta on 4.000 markkaa, lisätään edellä selostetuin tavoin laskettava palkkamäärän alle satatuhatta markkaa olevalle osalle kuuluva pidätys.

Esimerkki: Pidätys on suoritettava 116.010 markan palkasta.

Pidätys	100.000	markasta		on	4.000 markkaa
»	16.000	»	taulukon A mukaan	on	640 »
»	10	»	» B »	on	0 »
	116.010	markasta pidätetään	yhteensä		4.640 markkaa

OFJ 9 ÄÄNESSÄ!

Helsinki Radio suorittaa paraillaan kokeiluja 22647 kHz:lla. Kuuluvuusraportteja kaivataan liikenneaikojen määräämiseksi.